

fig nødsaget til at tilfalde anden Sjælp, hver Gang Talen var om Bygningsarbejde, hvorved noget Andet skulde gøres end et flet og ret haandværksmæssigt Reparationsarbejde. — Naar der er gjort den Genstilling, at jeg ikke skulde befætte Embedet som Bygningsinspektør, naar Embedsleddighed maatte indtræde uden efter forudgaaet Forhandling med Rigsdagen, har jeg allerede sagt i Finantsudvalget, hvis Forhandlinger ere bleve nævnte af den ærede Ordfører, hvorfor jeg heller ikke kan finde det urigtigt at omtale dem, at jeg, naar Bøvelset til Forretningernes Udførelse bliver stillet til min Naadighed, ikke skulde have Noget imod at besøge disse Forretninger udførte; men da dette ikke er Meningen, vil jeg ikke undlade at befætte Embedet, thi jeg skal have Forretningerne udførte, og altsaa, hvis Embedsleddighed skulde indtræde, ved en Anden end den, der gaar bort. — Om Udtalelsen under Nr. 58 i Betænkningen, der her kun er Gjenstand for Omtale, men ikke for Forslag, skal jeg opsætte at yttre mig, indtil jeg nærmere lærer de Forhandlinger at kjende, som endnu ikke ere mig bekendte, men som behøves i den nævnte Udtalelse. — Svad angaar Bemærkningen under Nr. 59 i Betænkningen, er Udvalget jo enigt med mig i, at Licitation ikke er den rette Maade at faae et saadant Arbejde udført paa. Indenrigsministeriet har gjentagne Gange søgt at finde en Formel, hvorunder dette Arbejde kunde bortliciteres. Det har konsulteret forskjellige Bygningskyndige og anmodet dem om at finde en Formel, hvortil man kunde henholde sig, idet man gif ud fra den Forudsætning, at det var ønskeligt saa vidt mulig at bruge Licitation ved saadanne Arbejder, men det er fra alle Sider paa den mest indtrængende Maade blevet fraraadet at anvende Licitation her, og Ministeriet har derfor staaet Arbejdet udført paa den Maade, som det maatte anse for den hensigtsmæssigste. Det maa naturligtvis meget beklages, at Udvalget ikke har fundet sig tilfredsstillet derved, men jeg tør dog paastaa, at det er et baade godt og billigt udført Arbejde. — Svad Genstillingen om Frelserisborglotteriet angaar, forekommer det mig ikke, det ligger for mig at udtale mig desangaaende, da jeg ikke har meddelt Bestyrelsen Concession til Lotteriet. — Svad Udtalelsen under Nr. 61 i Betænkningen angaar, skal jeg bemærke, at det er ifølge Genstilling fra Rigsdagen, at man har sat sig i Forbindelse med Kultusministeriet for at faae Kirken i Roskilde til at overtage det omtalte Kapel, hvis Vedligeholdelse ifølge truffen Overenskomst paahviler Statskassen. Naar det forventes, at man i Fremtiden kan faae Kirken til at vedligeholde disse Kapeller i deres fulde Omfang, skal jeg bemærke at der er indledet Forhandlinger derom med Kultusministeriet, som jeg ogsaa haaber ville faae det ønskede Resultat; men da det her er to ligestillede Autoriteter, der staa overfor hinanden, maa man lade det staa hen, hvorvidt man

ad Forhandlingens Vel kan naae det ønskede Resultat. — Svad Udtalelsen under Nr. 62 i Betænkningen angaar, skal jeg ganske afholde mig fra at yttre mig derom. Der er ikke fra Statens Side noget Ønske om at betage Nogen en Begunstigelse, som lovligen tilkommer ham. — Svad angaar Udtalelsen under Nr. 65 i Betænkningen, skal jeg bemærke, at Indenrigsministeriet allerede forinden denne Udtalelse forelaa i Finantsudvalgets Betænkning har sat Sagen i Bevægelse, for at der kunde skaffes en bedre Tilstand tilstede med Hensyn til Bandet i Frederiksberg Slotsløb, og jeg forventer inden 3die Behandling at kunne forhandle med det høitærede Udvalg om en mindre Bevilling i saa Henseende. — Svad angaar Udtalelsen under Nr. 70, er jeg i Hovedsagen enig med det ærede Udvalg i, at man bør søge at undergive saadanne beplantede Arealer, hvortil Staten tilskyder Bøvels, Frelserisborgsvang. Jeg maa dog imidlertid reservere, at dette holdes som et aabent Spørgsmaal, thi det kan i mange Tilfælde være vanskeligt at sige, hvor man bør paastaa at Frelserisborgsvang skal indtræde og hvor ikke. Det er dog nemlig givet, at det altid maa være et større Areal, hvor der kan være Tale om at paalegge Frelserisborgsvangsvang. Er det mindre Plantninger, som man maa ønske at skaffe frem, vil et Forlangende om Indførelsen af Frelserisborgsvang gjøre Plantningerne umulige, og man vilde altsaa derved modvirke det Diemed, som Regjeringen og Rigsdagen i Forening interessere sig saa levende for, og til hvilket der aarlig ydes et ikke ubetydeligt Bidrag. — Svad angaar Udvalgets Genstilling under Nr. 72 om, at Ministeriet vil have sin Opmærksomhed henvendt paa den der nævnte Sag, skal jeg kun udtale, at jeg ganske sikkert skal have min Opmærksomhed henvendt paa den. — Under Nr. 77 findes en Udtalelse om Frelserisborskommissionen, angaaende hvilken den ærede Ordfører udtrykte sig derhen, at der var Uvilfredshed med Indenrigsministeriets Svar i to Retninger, nemlig for det Første, fordi det gif saa langsomt med denne Sags Fremme, og for det Andet, fordi Regjeringen ikke havde fundet sig foranlediget til at bringe Kommissionens Betænkning frem for Offentligheden. Svad nu angaar det første Spørgsmaal, at det gaar langsomt, skal jeg bemærke, at Ministeriet jo ikke er istand til at fremtvinge Arbejder af Kommissionen; det kan ikke sætte den til at arbejde under en daglig Multt; det er jo ikke den Maade, hvorpaa Sligt kan fremtvinges. Ministeriet har stadig opfordret Kommissionen til at fremme sine Arbejder saavidt mulig, men ærede Medlemmer maa jo vide, at der paa Stedet skal foretages mangfoldige Undersøgelser, og da Kommissionens forskellige Medlemmer ere private Folk i private Stillinger og intet Vederlag modtage, er det nødvendigt, at de først kunne frigjøre sig for i Forening at kunne foretage de nødvendige Reiser. Der at ville forlange en høi Grad af Hurtighed